

ακάτιον

Παρασκευή, 30 Μαρτίου 2012

7:09 πμ

ACATIUM. A word used in Roman naval affairs for a small boat, and also the main-mast of a ship.

9306 Screen clipping taken: 30/3/2012 7:09 πμ

ăcătium, i, n., = ακάτιον,

Ελαφρό ελληνικό πλεούμενο (a light Greek boat), Πλίνιος. 9, 30, 49, § 94.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. revised and augmented throughout by Sir Henry Stuart Jones. with the assistance of. Roderick McKenzie. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Συνώνυμα

[μπατέλλο](#)

Ετυμολογία

A. Από το άκατος (η) > Υποκορ. ακάτιον

ἄκατος (η) (σπανίως και αρσ. Ο άκατος πχ Ηροδοτος- Ιστορίαί 7.186):—

A. Μικρό πλεούμενο, βάρκα, Θέογνις. 458, Pi.P.11.40, Ηροδοτος, Θουκιδίδης και χρησιμοποιούμενο στα Μυστήρια, και γενικότερα πλοιο. E.Hec.446, Or.342.

II. κυπελο με μορφή βάρκας, Θεόπομπος. Com.3 (= Telest.6), Αντιφών.4.

ακάτιος, -α, -ο [αρχ] ναυτ 1. αυτός που σχετίζεται με την άκατο (πλοιάριο ή βάρκα), αυτός που ανήκει στην άκατο 2. (α) ακάτιο ιστίο το μεγαλύτερο και σπουδαιότερο σταυρωτό ιστίο που στηρίζεται στον ακάτιο ιστό· (λαϊκ) τρίγκος (β) ακάτιος ιστός ο όρθιος ιστός (κατάρτι) που βρίσκεται στην πλώρη τού πλοίου (λαϊκ) τουρκέτο

Άκατος: Τό μικρόν πλοιάριον.

A. Από το **άγω**, άξω, ήχα, ήγμαί, ήκται, άκτός· και πλεονασμοτου άλφα, άκατος, ή **περιάγουσα** και **διάγουσα**. Έξ ου τό ύποκοριστικόν **άκάτιον** το οποιο αλλοι μεν **επακτρίδα**, άλλοι δε **πορθμίδα**, και άλλοι **κάραβον** όνομάζουν.

B. Έ από του **ακτή** γίνεται **άκατος**, ή άπ' ακτής εις άκτήν περιερχομένη, **πορθμής** λέγομεν την μή πελαγοδρομούσα. Όπως αναφέρει ο Μεθόδιος.

335 Μεγα Ετυμολογικόν

Παράγωγα

Ατμάκατος

Βενζινάκατος